

ข้อคิดยามเช้า วันอาทิตย์ ที่ 11 ตุลาคม ค.ศ.2015

ในประเทศอินเดีย ลิงถือว่าเป็นไม้เปื้อนไม้เมาจากชาวบ้านเพราะมันชอบขโมยผลไม้ในสวนของพวกเขา หลังจากสังเกตนิสัยของลิงนานพอสมควรชาวบ้านจึงใช้กล่อ่งไม้ซึ่งมีฝาด้านหนึ่งเจาะรูเล็ก ๆ พอให้ลิงสอดมือเข้าไปได้ ในกล่อ่งไม้ใบนั้น มีถั่วซึ่งเป็นของโปรดของมันวางไว้เป็นเหยื่อล่อ เมื่อลิงลงมาที่สวนและเห็นถั่วอยู่ในกล่อ่งก็เอามือล้วงเข้าไปหยิบถั่ว แต่พอมันถอนมือออกมาก็ติดฝาดกล่อ่งเพราะกำมือของลิงนั้นใหญ่กว่ารูที่เจาะไว้ ลิงพยายามดึงมือเท่าไรก็ไม่ออก เมื่อชาวบ้านมาพบและจะจับมัน ลิงตัวนั้นไม่สามารถปีนหนีขึ้นต้นไม้ได้เพราะมีมือวางเพียงข้างเดียว สุดท้ายจึงถูกชาวบ้านจับ เพราะนิสัยชุกชอนไม่อยู่นิ่งและโลกมากมันจึงไม่ได้เฉลียวใจว่าเพียงแค่คลายมือออกเท่านั้นก็เอาตัวรอดได้แล้ว แต่เพราะมันยึดถั่วไว้แน่น ไม่ยอมปล่อยให้ต้องเอาชีวิตเข้าแลก

มีหลายสิ่งหลายอย่างในชีวิตที่เราใฝ่ฝันอยากได้จนถึงกับยึดไว้อย่างแน่นเหนียวเวลาประสบปัญหา เพียงแค่เราคลายสิ่งที่ยึดติดนั้นเสียบ้างปัญหาดังกล่าวก็จะคลี่คลายไปเอง แต่เป็นเพราะเราไม่ยอมปล่อยให้เกิดผลเสียตามมาอย่างมากมายและไม่คุ้มกับสิ่งที่เรายึดติดนั้นเลยไม่ว่าจะน้อย

“มนุษย์จะได้ประโยชน์ในการที่ได้โลกทั้งโลกเป็นกำไร แต่ต้องเสียชีวิต” (มก 8:36)

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน
พระสังฆราชอแซฟ ลือชัย ราชวิสัย
ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี